

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม
<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/edunpuj>
ดำเนินการวารสารโดย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

The Development of Reading Comprehension Skills Using Reading Skill Exercises for Grade 12 students

อัสฎาวุธ สุขเกษม¹ และธนพรณ ฐูปหอม^{2*}

Assadawut Sukgasam¹ and Thanaphan Toophom^{2*}

นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม¹,

อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม²

Bachelor's Degree Student in Thai Language, Faculty of Education, Nakhon Phanom University¹

Lecturer in Thai Language, Faculty of Education, Nakhon Phanom University²

Received: December 3, 2024 Revised: December 12, 2024 Accepted: December 29, 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม จำนวน 34 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม ด้วยวิธีการจับสลาก โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่าน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 13.52, S.D. = 1.13), ($\bar{X}$ = 10.32, S.D. = 1.68) ตามลำดับ และ 2) การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านพบว่า การอ่านจับใจความสำคัญ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.9, S.D. = 0.23) และการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.9, S.D. = 0.23) รองลงมาคือ การอ่านจับใจความสำคัญจากตำนาน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.8, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.7, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ การอ่านจับใจความสำคัญจากบทความ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.6, S.D. = 0.51) การอ่านจับใจความสำคัญจากข่าว มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.6, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ การอ่านจับใจความสำคัญจากสารคดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.5, S.D. = 0.69) และการอ่านจับใจความสำคัญจากบทร้อยกรอง

*Corresponding author.

Email address: thananopp35@gmail.com

มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ =4.4, S.D. = 0.69) ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 80 และความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนโดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความสำคัญ

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the reading comprehension ability of Grade 12 students using reading skill exercises after learning compared to the 80% criterion, and 2) to compare the reading comprehension ability of Grade 12 students before and after learning using the reading skill exercises. The sample group consisted of 34 Grade 12/5 students from Ban Phaengpittayakhom School, Ban Phaeng District, Nakhon Phanom Province, during the first semester of the academic year 2024. The sample was obtained through cluster sampling using a lottery method, with the classroom as the sampling unit. The research instruments included lesson plans combined with reading skill exercises and a test measuring reading comprehension ability. The statistics used in the research were percentage, mean, standard deviation, and the t-test (Dependent Samples).

The research findings revealed that 1) the reading comprehension ability of Grade 12 students after learning through the reading skill exercises was higher than before learning, with a mean score of ($\bar{X}$ = 13.52, S.D. = 1.13) compared to ($\bar{X}$ = 10.32, S.D. = 1.68), respectively. 2) When comparing students' reading comprehension abilities across different types of content, the results ranked by mean scores were as follows: reading for the main idea had the mean score of ($\bar{X}$ = 4.9, S.D.=0.23), comprehension from fairy tales with the mean score of ($\bar{X}$ = 4.9, S.D.=0.23), comprehension from legends with the mean score of ($\bar{X}$ = 4.8, S.D.= 0.48), comprehension from short stories with the mean score of ($\bar{X}$ = 4.7, S.D. = 0.48), comprehension from articles with the mean score of ($\bar{X}$ = 4.6, S.D. = 0.51), comprehension from news with the mean score of ($\bar{X}$ = 4.6, S.D.=0.51), comprehension from documentaries with the mean score of ($\bar{X}$ = 4.5, S.D.= 0.69), comprehension from poetry with the mean score ($\bar{X}$ = 4.4, S.D. = 0.69), respectively. The mean scores after learning exceeded the 80 percent criterion, and the improvement in reading comprehension ability after learning was statistically significant at the 0.05 level.

Keywords: Learning Management, Skill Exercises, Reading Comprehension

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งภาษาไทยเป็นสาระหนึ่งที่สำคัญ ต้องเรียนรู้และฝึกฝนให้เกิดความชำนาญในการใช้เพื่อการสื่อสารเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

ภาษาทุกภาษาย่อมมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ประกอบไปด้วยเสียงและความหมาย ซึ่งมีระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์การใช้อย่างเป็นระบบตามขอบเขตอันจำกัดของแต่ละภาษา เพราะภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความคิดและความเข้าใจของมนุษย์ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันชนชาติหนึ่ง ๆ อาจมีภาษาเดียวหรือหลายภาษาก็ได้ คนแต่ละชาติใช้ภาษาใน

การสื่อความหมายเพื่อให้เข้าใจกันระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ผู้เขียนกับผู้อ่าน ภาษาไทยจึงกลายเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ผู้สอนและผู้เรียนภาษาไทยจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ลักษณะเด่นเฉพาะของภาษาไทยที่แตกต่างจากภาษาอื่น ๆ ภาษาไทยมีลักษณะพิเศษกว่าภาษาอื่นที่ควรรักษาไว้คือ การใช้คำให้เหมาะสมกับบุคคล ระดับชั้นของบุคคล มีความเป็นภาษาคนตรี เป็นภาษาที่มีความไพเราะเพราะระดับเสียงของคำทำให้เกิดเสียงและความหมายที่ต่างกัน ทำให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์มองเห็นภาพพจน์ได้ง่ายขึ้น ตลอดจนความงดงามและความเจริญในทางภาษาศาสตร์ รวมทั้งในทางวัฒนธรรมและทางสังคม เช่น คำราชาศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้ในปัจจุบัน ซึ่งนับได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของชาติ (วรรณิ์ โสมประยูร, 2542)

การอ่านเป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นั่นคือ การอ่านจับใจความ เพราะสามารถช่วยให้ผู้อ่านหรือนักเรียนเข้าใจถึงเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เมื่อนักเรียนจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ นักเรียนก็สามารถวิจารณ์ว่าเรื่องที่อ่านดีหรือไม่ดีอย่างไร การอ่านจับใจความจึงมีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาทักษะด้านการอ่านดังกล่าว ทำให้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความสนใจและความสำคัญกับการอ่านจับใจความไว้เป็นจำนวนมาก ดังที่ ฅนอมวงค์ ล้ายอดมรรคผล (2541) ได้กล่าวไว้พอสรุปว่า การอ่านจับใจความนับว่าเป็นหัวใจของการอ่านทุกรูปแบบ เพราะหากจับใจความไม่ได้ย่อมไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน หากต้องใช้ประโยชน์จากการอ่านนั้นก็ต้อกลับมาอ่านใหม่ทำให้เสียเวลา หากอ่านแล้วจับใจความไม่ได้หรือบันทึกไว้ได้ ก็จะใช้ประโยชน์ได้ทันที แวมยุรา เหมือนนิล (2541) ก็ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานสำคัญมาก สำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป เช่น ถ้านักเรียนจับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้ก็ไม่สามารถอ่านเพื่อวิจารณ์ว่าเรื่องนั้นดีหรือไม่ดีได้เลย นอกจากนี้ ศิริวรรณ เสนา (2541) กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เพราะถ้านักเรียนไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านและสามารถจับใจความจากสิ่งที่อ่านได้ ผู้อ่านก็จะไม่สามารถนำความรู้และข้อเสนอไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองได้ การอ่านนั้นก็ถือว่าเป็นการอ่านที่ไม่สมบูรณ์

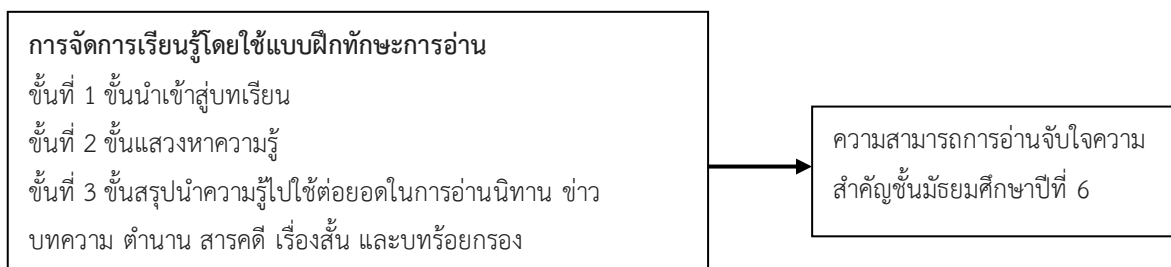
ส่วนปัญหาด้านการอ่านจับใจความมักพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ หรือไม่สามารถสรุปประเด็นได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร ดังที่ สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทยได้ทำการวิจัยพบว่า เด็กอายุ 15-20 ปี (ระดับมัธยมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา) มีทักษะการอ่านไม่ดีพอ ไม่สามารถจับประเด็นสำคัญจากการอ่าน ซึ่งจับใจความสำคัญได้เพียงรายละเอียดปลีกย่อย (บันลือ พุกกะวัน, 2543) นอกจากนี้ แวมยุรา เหมือนนิล (2541) ได้กล่าวว่าการอ่านจับใจความเป็นความเข้าใจเรื่องที่อ่านระดับต้น และเป็นพื้นฐานที่สำคัญมากสำหรับการอ่านในระดับสูงต่อไป เช่น ถ้านักเรียนอ่านจับใจความไม่ได้ก็ไม่สามารถอ่านเพื่อวิจารณ์ว่าเรื่องนั้นว่าดีหรือไม่ดีได้ ธัญมาส ต้นเสถียร (2544) ก็ได้กล่าวถึงปัญหาของการอ่านจับใจความพอสรุปได้ว่า นักเรียนไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ รวมทั้งไม่รู้วิธีการอ่านที่ถูกต้องเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ กิตยวดี บุญเชื้อ และธัญญณณิ บุญเชื้อ (2549) ก็ได้กล่าวถึงการอ่านไว้อย่างสอดคล้องกันว่า เด็กส่วนใหญ่อ่านออกเขียนได้ อ่านได้คล่อง แต่จับใจความไม่ได้เลย ทำให้การอ่านไม่มีความหมายเพราะเด็กไม่รู้เรื่องหรือเด็กไม่ได้สาระความรู้จากเรื่องที่อ่านเท่าที่ควร

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ได้พยายามศึกษาหาวิธีการเพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับแก้ปัญหาดังกล่าว โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและได้ผลิตสื่อ คือ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นเนื่องจากแบบฝึกทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับข่าว บทความ สารคดี ตำนาน นิทาน และเรื่องสั้นที่เด็กต้องพบในชีวิตประจำวันเป็นประจำ ซึ่งจะเป็นการฝึกฝนและวางรากฐานการอ่านของเด็กในอนาคต และเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถอ่านและวิเคราะห์ คาคณะเนเหตุการณ์ จับใจความสำคัญและสรุปความได้ ทั้งยังจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่าน รักการอ่าน การเขียน มีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน มีความคิดสร้างสรรค์เป็นของตนเองและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความคาดหวังของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนจากแบบฝึกทักษะการอ่าน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 ห้อง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม รวมนักเรียนทั้งสิ้น 170 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม จำนวน 34 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม สำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคนครพนม

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 3.1 ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ
- 3.2 จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง
- 3.3 ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ
- 3.4 เปรียบเทียบความสามารถจากการอ่านจับใจความสำคัญ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

3.5 เปรียบเทียบการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 80

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง

4.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในสาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4.1.2 ศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ทฤษฎีการสอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านในการสอนอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมี 3 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหาความรู้ และขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

4.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยกำหนด ตัวชี้วัด สาระสำคัญจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กำหนดเวลา เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และการวัดการประเมินผลประเมิน จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมเป็น 8 ชั่วโมง

4.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านการใช้ภาษาและเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 1 ท่าน เพื่อพิจารณาประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

4.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบ้านแพงพิทยาคม อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 27 คน โดยมีลักษณะใกล้เคียงกับกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ครั้ง เพื่อพิจารณาและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ ก่อนที่จะนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 แผน 1 ชั่วโมง

4.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงให้สมบูรณ์ จากนั้นจึงนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนบ้านบ้านแพงพิทยาคม อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม จำนวน 34 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง สัปดาห์ละ 1 แผน 1 ชั่วโมง เป็นจำนวน 8 สัปดาห์ หรือประมาณ 2 เดือน

4.2 แบบฝึกทักษะ จำนวน 8 ชุด โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านจับใจความสำคัญจาก นิทาน บทความ ข่าว สารคดี ตำนาน เรื่องสั้นและบทร้อยกรอง

4.2.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน จำนวน 8 ชุด โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านจับใจความสำคัญจาก นิทาน บทความ ข่าว สารคดี ตำนาน เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4.2.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

4.2.3 สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 ชุด โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

- ศึกษาตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

- ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญ

- กำหนดเนื้อหาที่จะสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย
- กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
- ออกแบบแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยให้มีเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้
- สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ตามเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

4.3 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ โดยใช้ข้อสอบการอ่านจับใจความสำคัญก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เป็นชุดเดียวกัน โดยสลับตัวเลือกของคำตอบ

4.3.1 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 เรื่อง โดยคัดเลือกตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยสอดคล้องกับสาระที่ 1 การอ่าน และ สาระที่ 2 การเขียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ

4.3.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญ และตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยคัดเลือกตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยสอดคล้องกับสาระที่ 1 การอ่าน และ สาระที่ 2 การเขียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา ความเหมาะสมของข้อสอบ และจุดประสงค์ เพื่อพัฒนาและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4.3.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญ จำนวน 30 ข้อ ที่ได้ปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาประเมินความเหมาะสมของเนื้อหา ตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ

4.3.4 นำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญลงความเห็นมาหาค่า IOC ของข้อสอบรายข้อจากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาหรือค่า IOC ไม่ต่ำกว่า 0.5 โดยใช้สูตรของโลนิเวียและแฮมเบลตัน (Rowinelli ; & Hembledon. 1997 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539) ค่า IOC มีมากกว่า 0.5 ขึ้นไปถือว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ค่า IOC ที่มีค่าน้อยกว่า 0.5 ให้ตัดออกหรือปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ได้ข้อสอบ 30 ข้อ เนื่องจากค่า IOC อยู่ในช่วง 1.00 ของข้อสอบทั้งหมด

4.3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญจำนวน 30 ข้อ ที่ใช้ได้ไปทำการทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบ้านแพงพิทยาคม อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 27 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

4.3.6 นำผลการทดสอบที่ให้คะแนนมาทำการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย p ค่าอำนาจจำแนก r โดยพิจารณาความยากอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าความยาก $0.08 - 1.00 =$ ง่ายมาก, $0.6-0.79 =$ ค่อนข้างง่าย, $0.04-0.59 =$ ปานกลาง, $0.20-0.39 =$ ค่อนข้างยาก, $0.00-0.19 =$ ยากมาก และค่าอำนาจจำแนก r ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปถือว่าข้อสอบนั้นมีค่าความยากและอำนาจจำแนกเหมาะสม โดยใช้สูตร KR20 ของ Kuder Richardson โดยข้อสอบจำนวน 30 ข้อ ผลปรากฏว่าแบบทดสอบ ได้ค่าความยากง่าย p ระหว่าง 0.30 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก r ตั้งแต่ 0.20 - 0.80 แสดงว่าแบบทดสอบมีความยากและอำนาจจำแนกเหมาะสม และมีความเชื่อมั่นในการวัด

4.3.7 คัดเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ แล้วจึงนำค่าที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยใช้สูตรของ Kuder Richardson ซึ่งได้ค่าความความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

4.3.8 จัดทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 ข้อ โดยข้อสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เป็นชุดเดียวกันโดยสลับตัวเลือกของคำตอบ

4.3.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สมบูรณ์แล้ว ไปใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 34 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 เปรียบเทียบผลการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t-test แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

ลำดับ	คะแนนก่อนเรียน (Pre-test) (15)	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน (Post-test) (15)	ร้อยละ
1	6	17.64	12	35.23
2	11	32.35	14	41.17
3	12	35.29	13	38.23
4	10	29.41	12	35.29
5	12	35.29	14	41.17
6	12	35.29	14	41.14
7	11	32.35	12	35.29
8	13	38.23	12	35.23
9	13	38.23	14	41.17
10	12	35.29	14	41.17
11	10	29.41	14	41.17
12	7	20.58	13	38.23
13	12	35.29	14	41.17
14	11	32.35	15	44.11
15	10	29.41	15	44.11
16	10	29.41	15	44.11
17	8	23.52	14	41.17

ลำดับ	คะแนนก่อนเรียน (Pre-test) (15)	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน (Post-test) (15)	ร้อยละ
18	13	38.23	15	44.11
19	9	26.47	15	44.11
20	9	26.47	13	38.23
21	10	29.41	12	35.29
22	10	29.41	12	35.29
23	10	29.41	14	41.17
24	11	32.35	13	38.23
25	9	26.47	14	41.17
26	11	32.35	14	41.17
27	11	32.35	15	44.11
28	11	32.35	15	44.11
29	10	29.41	14	41.17
30	10	29.41	12	35.29
31	7	20.58	13	38.23
32	9	26.47	11	32.35
33	10	29.41	13	38.23
34	11	32.35	14	41.17
รวม	351	30.36	453	85.97
	$\bar{X}$	10.32	$\bar{X}$	13.32
	S.D.	1.68	S.D.	1.03

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนการวัดความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าร้อยละ 80 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 85.97 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ = 13.32, S.D. = 1.03) และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน จากแบบฝึกทักษะการอ่าน สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

ลำดับ	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญ (5)	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญ จาก นิทาน (5)	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญจาก บทความ (5)	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญ จากข่าว (5)	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญ จากสาร คดี (5)	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญจาก ตำนาน (5)	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญจากเรื่อง สั้น (5)	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญ จากบท ร้อยกรอง (5)	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
1	5	5	5	4	4	5	5	4	4.625	0.51	79.41
2	5	5	5	4	4	4	4	5	4.5	0.53	82.35
3	5	5	4	4	4	4	4	5	4.375	0.51	82.35
4	5	5	5	4	4	4	4	4	4.375	0.51	79.41
5	5	5	5	4	3	5	5	3	4.375	0.91	82.35
6	5	5	4	5	5	5	5	5	4.875	0.35	79.41
7	5	5	4	4	5	5	5	5	4.75	0.46	79.41
8	5	5	4	5	5	5	5	5	4.875	0.35	82.35
9	5	5	4	5	5	5	5	5	4.875	0.35	79.41
10	5	5	4	5	5	5	5	5	4.875	0.35	79.41
11	5	5	4	5	5	5	5	5	4.875	0.35	79.41
12	5	5	5	3	5	5	5	4	4.625	0.74	85.29
13	5	5	5	5	5	5	5	3	4.75	0.70	76.47
14	5	5	5	4	5	4	4	4	4.5	0.53	82.35
15	5	5	4	5	5	5	5	4	4.75	0.46	79.41
16	5	5	5	5	5	5	4	4	4.75	0.46	79.41
17	5	5	4	5	3	5	5	5	4.625	0.74	79.41
18	5	5	5	5	5	4	5	5	4.875	0.35	82.35
19	5	5	5	5	4	5	5	5	4.875	0.35	82.35
20	5	4	4	5	5	5	5	5	4.75	0.46	85.29
21	5	5	4	5	3	5	5	4	4.5	0.75	79.41
22	5	4	5	5	5	5	5	4	4.75	0.46	82.35
23	5	5	5	5	5	5	5	4	4.875	0.351	82.35
24	5	5	5	5	3	5	5	5	4.75	0.70	82.35
25	5	5	5	5	5	4	4	5	4.75	0.46	79.41
26	5	5	5	4	3	5	5	4	4.5	0.75	82.35
27	5	5	5	5	5	5	5	4	4.875	0.35	82.35
28	5	5	5	3	5	5	5	4	4.625	0.74	85.29

ลำดับ	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญ (5)	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญ จาก นิทาน (5)	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญจาก บทความ (5)	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญ จากข่าว (5)	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญ จากสาร คดี (5)	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญจาก ตำนาน (5)	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญ จากเรื่อง สั้น (5)	การอ่าน จับ ใจความ สำคัญ จากบท ร้อยกรอง (5)	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
29	5	5	5	5	5	5	4	3	4.625	0.74	79.41
30	4	5	5	5	5	5	5	4	4.75	0.46	82.35
31	4	5	5	5	5	5	4	5	4.75	0.46	79.41
32	5	5	5	5	5	5	4	5	4.875	0.35	82.35
33	5	5	4	5	5	5	5	5	4.875	0.35	82.35
34	5	5	5	5	4	5	5	4	4.75	0.46	82.35
$\bar{X}$	4.9	4.9	4.6	4.6	4.5	4.8	4.7	4.4	4.710	0.16	81.22
S.D.	0.23	0.23	0.51	0.51	0.69	0.48	0.48	0.69			

ตารางที่ 3 แสดงค่า t-test แบบ Dependent Samples

ตัวแปร	n	mean	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	34	10.32	1.68	11.75	0.00
หลังเรียน	34	13.52	1.13		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 เท่ากับ 81.22 โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามรายด้านมากที่สุด ได้แก่ การอ่านจับใจความสำคัญ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.9, S.D. = 0.23) การอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.9, S.D. = 0.23) รองลงมาคือ การอ่านจับใจความสำคัญจากตำนาน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.8, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ การอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.7, S.D. = 0.48) การอ่านจับใจความสำคัญจากบทความ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.6, S.D. = 0.51) การอ่านจับใจความสำคัญจากข่าว มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.6, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ การอ่านจับใจความสำคัญจากสารคดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.5, S.D. = 0.69) และการอ่านจับใจความสำคัญจากบทร้อยกรอง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.4, S.D. = 0.69) ตามลำดับ และจากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้สรุปผลงานวิจัย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าเกณฑ์

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนโดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 13.32, S.D. = 1.03), ($\bar{X}$ = 10.32, S.D. = 1.68) จากคะแนนเต็ม 30 ทั้งนี้ จากการที่คะแนนทักษะการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะการอ่านนั้น ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ออกแบบรูปแบบกิจกรรมโดยเน้นกระบวนการ 3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ ขั้นที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียนขั้นที่ 2 ชี้นำแสวงหาความรู้ขั้นที่ 3 ชี้นำสรุปนำความรู้ไปใช้ นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ต่อยอดในการอ่านเรื่อง โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะที่กล่าวมานี้เป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมออกแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการเรียนรู้เริ่มจากกระบวนการสอนจากความรู้หลักการอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านงานเขียนอย่างละเอียดเพื่อพิจารณาหาข้อเท็จจริงที่น่าเสนอ รวมถึงพรรณนา ข้อคิดเห็น อารมณ์ น้ำเสียงของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องที่นำเสนอและในกรณีที่ข้อความที่อ่าน มีความยาวเป็นย่อหน้าหรือหลาย ๆ ย่อหน้า ผู้อ่านสามารถพิจารณาข้อความสำคัญโดยมีหลักการอ่านจับใจความสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีธาดา เทียมหมอก (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด พบว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิดประสิทธิภาพเท่ากับ 81.05/81.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความ โดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ทางกรเรียน พบว่า การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน จากแบบฝึกทักษะการอ่าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.710, S.D. = 0.16) และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนและเฉลยรายด้านกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนโดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าเกณฑ์ มีค่าร้อยละเท่ากับ 81.22 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิภาพรรณ ทองสว่างและอ้อมธจิต แป้นศรี (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ร่วมกับเทคนิค 9 คำถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน ร่วมกับเทคนิค 9 คำถามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 81.19 /82.62 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก เท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.16)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูควรศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาแบบฝึกทักษะการอ่านแต่ละชุดเป็นอย่างดี เพื่อวางแผนให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยหลังจากที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมเสร็จสิ้นในแต่ละชุด ครูผู้สอนควรสรุปภาพรวมว่านักเรียนแต่ละคนมีความผิดพลาดในส่วนใด เพื่อให้นักเรียนได้นำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไข และเพื่อให้นักเรียนได้นำมาข้อผิดพลาดมาปรับปรุงและพัฒนาตนเองในการทำกิจกรรมชุดแบบฝึกทักษะการอ่านในชุดถัดไปให้ดีขึ้น

2. เนื้อหาของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านนั้น ครูสามารถปรับเปลี่ยนหรือยืดหยุ่นกิจกรรมให้เข้ากับความสนใจหรือเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม เช่น บทอ่านในหนังสือเรียน นิยาย หรือนวนิยายที่นักเรียนสนใจ

3. ครูควรออกแบบสื่อการสอนที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้เพื่อให้สามารถนำไปพัฒนานักเรียนแต่ละชั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิตติยวดี บุญเชื้อ และอัญญณณ บุญเชื้อ. (2549). *สอนภาษาอย่างไรให้ลูกเก่ง*. กรุงเทพฯ: สารานุกรม.
- ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล. (2541). “การพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน”. เอกสารการสอนชุดวิชาการใช้ภาษาไทย
เล่มที่ 2 หน่วยที่ 9. (พิมพ์ครั้งที่ 14). นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธัญมาส ต้นเสถียร. (2544). *การใช้วิธีอ่านเรื่องเพื่อพัฒนาการอ่านใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความสามารถ
ทางการอ่านต่ำกว่าระดับเฉลี่ย โรงเรียนสะอาดเผดิมวิทยา จังหวัดชุมพร*. [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์].
<https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/100933>
- นิภาพรรณ ทองสว่าง และอ้อมจจิต เป้นศรี. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ร่วมกับเทคนิคคำถาม. *วารสารปราชญ์ประชาคม* 7(7), 282-296.
- บันลือ พฤษะวัน. (2543). *แนวพัฒนาการอ่านเร็วคิดเป็น*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2542). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). *การอ่านจับใจความ*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- ศรีธิดา เทียมหมอก. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด. *วารสารวิชาการฉบับภาษาไทยสาขา
มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*. 8(2), 1176-1192.
- ศิริวรรณ เสนา. (2541). *การศึกษาคุณลักษณะของเนื้อความสำหรับฝึกคัดลายมือที่ส่งผลต่อการพัฒนาการคัดลายมือและ
ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].